

Könyvek és ifjú olvasók közt a Károlyi-kertben

Nagy forgalom a könyvsátor előtt...

A Károlyi-kertben vagyunk. Félkör alakú kis sátor, felette tábla hirdeti: „A Szabó Ervin Könyv” 14-es számú fiókjának nyári kölcsönző állomása. Nyitva minden hétköznap 5-től 7-ig.” Annak idején rabló-pandúrt játszottak, vagy labdát rughattak a gyerekek a Károlyi-kertben, de Damokles kardjának féltő állandóan ott lebegett fejük felett a veszedelem; meglátja a császár bácsi és kikergeti őket az utcára. A mai gyerekek kedvük és szívük szerint megannyi játék között válogathatnak anélkül, hogy bárki is az utcára kergetné őket — és emellett megvan a lehetőségük a játszva tanulásra is. Mert a könyvtárállomást nagyon sok gyerek veszi igénybe. Milyen módon? Erről Péntek Istvánné elvtársnő, a könyvtáros ad felvilágosítást:

— A kölcsönzés természetesen ingyenes. Arra azonban mégis ügyoznünk kell, hogy a gyerekek ne hagyják szanaszéljél a könyveket. Ezért zálogot kérünk tőlük. Ki a sapkáját adja be, amíg a könyvet olvasza, ki az igazolványát, de gyakran legféltehetőbb könyveket, például ezt a vörös gumilabdát, amit itt lát, is odaadják.

„Ő az én kis aktívám...”

Barnára sült, szökefürtös kisleány áll a könyvtárosnő mellett, tizenegyéves („Már el is multam!” — mondja hangosan, nehogy félreértés essék), Eszenszki Editnek hívják. Péntekné szeretettel simogatja meg a szökefürtöket:

— Ő az én kis aktívám. Mindennap segít nekem.

De azt már Edittől kérdezzük meg, hogyan csinálja?

— Hát úgy segíték, hogy amikor például az egyik pajtás beadja a labdáját, én a piros cédulát betülzöm a könyvé-

be, a zöldet meg a labdához, vagy ahhoz a tárgyhoz teszem, amit éppen bead. Látom hogy sok pajtás jön ide és a könyvtáros néni nem tudja egyszerre kicserélni a könyveiket. Ezért jöttem segíteni. Nekem meg szabad zálog nélkül is olvasnom.

— Felnőttek nem kölcsönöznek? — kérdezzük.

— Azok is, de kevesebben, — válaszol Péntekné — s vannak köztük olyan szenvedélyes olvasók, akik gyűrűt vagy órát hagynak itt zálogba.

Együtt izgulnak Pavel Koresaginnal

Néhány lépésnyire a sátólól két kislány hajol egy könyv fölé. A nagyobbikat Mannheimer Gizinek hívják, tízéves, ő olvas fel a kisebbiknek, aki csak annyit árul el, hogy hétéves és Ida a neve. Creanga meséit böngészik: „Ki akartuk venni a János vitét, de mégis ezt választottuk, mert ez vastagabb” — mondja a kisebbik. Aztán kiderül, azt is tudják, hogy Creanga román író és hogy hol van a Román Népköltészet Társaság. Arról is beszélnek, hogy Gizikének otthon is sok könyve van, legalább huszonöt kötet. Milyen könyvek? Mielőtt Gizí szólhatna, Ida már sebesen rákezd: „Tudod, Gizike, az a legszebb, amelyikben azok a gyönyörű, színes képek vannak.” A „Köszív”-ről beszélnek, mert ez a legkedvesebb könyvük.

Tovább sétálva, két úttörővel találkozunk. Olvasásba elmerülve ülnek egymás mellett egy padon. Egyikük Gajdar „Csuk és Gek” című regényét olvassa.

— Mit olvastál még Gajdar-tól?

— A „Timur és csapata”-t. Az nagyon tetszett. — Kis szü-

1385 — All. Karpinszky-nyomda, Víz-utca 6.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Borbély Tamás

Cím:

Könyvek és ifjú olvasók közt a Károlyi-kertben

Forrás:

Esti Újs.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

14. m.

Személy:

Idő:

1952

027.431

net után hozzáteszi: — Otthon egész kis könyvtáram van ám: ötven kötet.

— És melyik tetszik a legjobban?

— Eddig a „Robinson” tetszett. Nagyszerű az, hogy az ember, ha van elég akaratereje, mi mindenre képes!... De most új kedvencem van. Jótanulásom jutalmául kaptam az iskolától. Osztrouszkij „Az acélt megedzik”. Pavel Korcsagin Robinson Crusoe-nál is kedvesebb hősöm lett.

Blantz Péter tizenegyéves éltanuló mondta a fenti szavakat. Egy felnövekvő nemzedék közös érzéseit, gondolatait öntötte szóba. Mert Péntekné elvtársnő, aki naponta több tucat ifjú kis olvasó kívánságát elégíti ki, hasonlóképpen foglalta össze tapasztalatait:

— A legtöbb gyerek olyan könyveket kér, amelyek hősökről szólnak. Azt mondják, ebből tanulnak a legtöbbet. Együtt izgulnak Pavel Korcsaginnal vagy Matroszovval és mindig éppen ahhoz akarnak hasonlóvá válni, akiről utoljára olvastak.

Barabás Tamás